

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Tos/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124010825
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8124010825.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Lucie Bašistovej a sudcov a JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17.09.2024, v trestnej veci proti odsúdenému A. B. pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 4PP/38/2024 zo dňa 01.08.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo B., trvale bytom C. D. XXXX/XX, B., toho času ÚVTOS Prešov o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom bývalého Okresného súdu Svidník zo dňa 02.11.2022 sp. zn. 2T/1/2022 právoplatným dňa 25.05.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.05.2023 sp. zn. 3To/3/2023 v trvaní 1 roka a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého trestným rozkazom bývalého Okresného súdu Svidník zo dňa 09.08.2019 sp. zn. 0T/18/2019 právoplatným dňa 09.08.2019 v spojení s uznesením bývalého Okresného súdu Košice I. sp. zn. 6PP/22/2020 zo dňa 16.04.2020 právoplatný dňa 16.04.2020 a v spojení s uznesením Mestského súdu Košice sp. zn. 6PP/22/2020 zo dňa 16.11.2023 právoplatným dňa 16.11.2023 v trvaní 2 mesiace a 12 dní zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice sťažnosť, ktorú do rozhodovania o sťažnosti bližšie neodôvodnil.

Na základe sťažnosti odsúdeného krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, súd môže odsúdeného podmienkovo prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone jednej polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona, pri rozhodovaní o podmienkovom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku, o podmienkovom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov, dôveryhodnej osoby alebo

na návrh odsúdeného, alebo osoby, ktorá môže za odsúdeného podať odvolanie v jeho prospech, na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmieňané prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Krajský súd konštatuje, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že tento sa dôsledne zaoberal zákonnými podmienkami pre podmieňané prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 67 ods. 1 Tr. zákona.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia uloženého mu za prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zákona rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 2T/1/2022, zo dňa 02.11.2022, právoplatným dňa 25.05.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3To/3/2023. Z pripojeného spisu bývalého Okresného súdu Svidník vedeného pod sp. zn. 0T/18/2019, mal okresný súd tiež zistené, že trestným rozkazom zo dňa 09.08.2019, právoplatným dňa 09.08.2019 súd uznal obvineného A. B. za vinného zo skutku, ktorý súd právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň mu uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá v trvaní 2 roky. Po započítaní doby obmedzenia osobnej slobody odsúdeného od 08.08.2019 do 09.08.2019 do uloženého trestu, ktorému došlo uznesením zo dňa 04.09.2019, súd výkon tohto trestu nariadil, pričom odsúdený výkon trestu nastúpil dňa 03.01.2020. Súčasťou tohto spisu je aj uznesenie bývalého Okresného súdu Košice I sp. zn. 6PP/22/2020 zo dňa 16.04.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.04.2020, ktorým súd odsúdeného A. B. podmieňane prepustil z výkonu tohto trestu a určil mu skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov. Mestský súd Košice uznesením sp. zn. 6PP/22/2020 zo dňa 16.11.2023 rozhodol, že odsúdený A. B. zvyšok trestu v trvaní 2 mesiace a 12 dní, z ktorého bol podmieňane prepustený, vykoná. Následne bol výkon zvyšku tohto trestu nariadený. Uznesením Mestského súdu Košice sp. zn. 49Nt/12/2024 zo dňa 03.05.2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.05.2024, súd odsúdeného A. B. na výkon tohto trestu ako aj trestu vykonávaného na základe rozsudku bývalého Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/1/2022 v trvaní 12 mesiacov preradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Vo svojej žiadosti o podmieňané prepustenie a vo vlastnej výpovedi pred okresným súdom odsúdený prezentoval svoje pomery a zmeny v myslení tak, že sa chce starať o svoju rodinu a deti. Vo výkone trestu sa správa slušne, dodržiava ústavný poriadok, nebol disciplinárne potrestaný. Odsúdený poukázal na preradenie za dobré správanie zo stredného stupňa stráženia do minimálneho stupňa stráženia. Ďalej prezentoval, že nepije už sedem rokov a neužíva ani žiadne drogy. Pokiaľ ide o jeho odsúdenie, má za to, že je odsúdený za niečo, čo nespravil, bol oklamáný a podvedený. V prípade prepustenia z výkonu trestu je odhodlaný sa zamestnať.

Okresný súd podrobne poukázal na podstatnú časť hodnotenia odsúdeného z doterajšieho výkonu predmetného trestu, v podrobnostiach na tieto odkazuje krajský súd, pričom z neho v podstate vyplýva okrem zmeny spôsobu výkonu trestu, jeden kladný poznatok o správaní sa odsúdeného, neudelenie žiadnej disciplinárnej odmeny a ani žiadneho disciplinárneho trestu. Postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti je veľmi málo sebakritický, odsúdený skutok racionalizuje. Ústav hodnotí resocializačnú prognózu odsúdeného do budúcnosti ako menej priaznivú, riziko recidívy do budúcnosti hodnotí ústav ako stredné. Vzhľadom na vyššie uvedené ústav na výkon trestu odporúča jeho podmieňané prepustenie s dohľadom.

Okresný súd svoje rozhodnutie, ktorým zamietol návrh odsúdeného na jeho podmieňané prepustenie odôvodnil tým, že A. B. bol celkovo 12 krát súdne trestaný a je teda zrejme, že dodržiavanie noriem spoločnosti nebolo v minulosti jeho prioritou. Okresný súd sa teda nemôže stotožniť s jeho subjektívnym hodnotením vlastnej osoby spočívajúcim v tom, že sa jedná o slušného občana, ktorý poctivo pracoval a poriadne sa staral o svoju rodinu, pretože na takéto hodnotenie nie je z pohľadu súdu žiaden dôvod, a naopak, vedenie riadneho života z pohľadu súdu vyzerá úplne odlišne od toho života, ktorý viedol doposiaľ odsúdený. Okresný súd ďalej dôvodil tým, že odsúdený mal dostatok času a priestoru už po prvom svojom odsúdení v roku 2003 a po výkone prvého nepodmieňaného trestu odňatia slobody

v ďalšom priebehu svojho života preukázať, že chce žiť slušným životom. To ale v minulosti nevyužil a nie je tak možné predpokladať, že sa tak stane aj v budúcnosti. Z povahy trestných činov, za ktoré bol odsúdený vyplýva, že tento má sklon páchať nielen majetkovú ale aj násilnú trestnú činnosť, teda sa v jeho prípade jedná o špeciálneho recidivistu, u ktorého ani opakované výkony trestov odňatia slobody nevedli ku korekcii jeho správania. Podľa názoru okresného súdu neexistuje pritom žiadna skutočnosť, ktorú by súd mohol hodnotiť v tom smere, že by sa niečo na jeho doterajšom správaní zmenilo a že možno od neho očakávať, že povedie v budúcnosti riadny život. Ani predchádzajúce rozhodnutie súdu o podmienечnom prepustení z výkonu trestu uloženého bývalým Okresným súdom Svidník pod sp. zn. OT/18/2019 a z toho plynúci prospech pre odsúdeného v podobe pobytu na slobode ho vôbec nevedli k tomu, aby svoje správanie zmenil a v skúšobnej dobe podmienечného prepustenia sa dopustil ďalšieho trestného činu, ktoré malo za následok rozhodnutie o výkone zvyšku trestu odňatia slobody. Okresný súd mal za potrebné poukázať aj na postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, ktorú popiera, čím je spochybnené, že sa pri tomto nekritickej postoji z trestnej činnosti poučí. Preto hoci trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky, jeho opakované odsúdenia a krátke pobyty na slobode, kým sa nedopustil ďalšej trestnej činnosti, dávajú podľa názoru okresného súdu pri komplexnom hodnotení odsúdeného možnosť urobiť záver odlišný od záveru riaditeľa ústavu na výkon trestu uvedeného v jeho hodnotení o strednom riziku recidívy, pretože na tento záver nie je vzhľadom na osobu odsúdeného žiaden dôvod a riziko recidívy pri komplexnom posúdení osoby odsúdeného okresný súd považoval za tak vysoké, že znemožnilo pozitívne rozhodnutie o jeho žiadosti pre nesplnenie materiálnych podmienok na podmienечné prepustenie uvedených v § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Krajský súd na základe prieskumnej povinnosti dospel obdobne ako okresný súd k záveru, že odsúdený spĺňa formálnu podmienku v zmysle § 67 ods. 1 Tr. zákona, z pohľadu výkonu potrebnej výmery (1/2) z uložených a zlúčených trestov odňatia slobody. Táto bola splnená uplynutím dňa 10.06.2024.

Zákonným predpokladom podmienечného prepustenia odsúdeného, okrem splnenia formálnych kritérií, ktorým je uplynutie požadovanej dĺžky výkonu trestu v závislosti od závažnosti trestného činu, je posúdenie, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Splnenie tejto materiálnej podmienky sa tiež (okrem iných) viaže na správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a jej plnenie preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. V danom prípade je nevyhnutné uviesť, že odsúdený v priebehu výkonu trestu neporušoval pravidlá a normy, ktoré sú pre výkon trestu stanovené a z jeho hodnotenia vyplýva bezproblémový výkon trestu, o čom svedčí aj to, že nebol nielen disciplinárne potrestaný, ale neboli zaznamenané ani žiadne iné nedostatky v jeho správaní.

Ustanovenie § 66 Tr. zákona vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienечné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienечnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím na účel trestu.

Aby mohol byť odsúdený podmienечne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí teda v zmysle § 66 ods.1 Tr. zákona spĺňať aj druhú materiálnu podmienku a to, že je možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pokiaľ ide o plnenie tejto druhej podmienky, túto súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu a to v ich vzájomných súvislostiach a nie izolovane. Len tak je totiž možné spoľahlivo posúdiť, či aktuálne správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody nie je len vonkajším prejavom jeho prispôsobenia sa prostrediu ústavu na výkon trestu, ale je výrazom skutočných zmien jeho osobnosti odôvodňujúcich nádej, že v budúcnosti povedie riadny život (primerane napr. rozhodnutie uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu pod č. 10/1963).

Podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je opodstatnené len vtedy, ak vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré môžu mať v rámci konania o podmienечnom prepustení význam, je daný

predpoklad, že odsúdený po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Okolnosťou, ktorá má v tejto súvislosti veľký význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane vyhodnotenia rizika jeho prípadnej recidívy. V nadväznosti na uvedené musí súd zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože tieto okolnosti vedia ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí ústav na výkon trestu odňatia slobody. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. 9. 2021, sp. zn. 1Urtos/3/2021) Pokiaľ teda ide o túto druhú materiálnu podmienku, tu sa krajský súd plne stotožnil s názorom okresného súdu, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

K tomu krajský súd uvádza, že predovšetkým splnenie tejto zákonnej podmienky je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku, preto majú konajúce súdy hodnotiť dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne. Krajský súd považuje v prvom rade za potrebné zdôrazniť, že o výmere trestu, teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného primárne rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane ale zákonodarca ustanovil možnosť predčasného podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i kratším výkonom tohto trestu, než ho uložil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení a pri nadväzujúcom plnení povinností odsúdeného a jeho správaním preukazujúcim polepšenie dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúca už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca však neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu na základe dôkazov posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Krajský súd k tomu ďalej len pripomína, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti aj na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Prítom posúdenie otázky novej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Tieto objektívne kritéria okresný súd správne u odsúdeného zhodnotil.

Aj keď ústav na výkon trestu konštatoval u odsúdeného menej priaznivú resocializačnú prognózu a stredné riziko recidívy trestnej činnosti, krajský súd sa s týmito závermi stotožnil len čiastočne. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na trestnú minulosť odsúdeného. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že odsúdený bol doposiaľ 12 krát súdne trestaný, pričom v prípade siedmich jeho odsúdení mu bol uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody. Vo väčšine prípadov to boli odsúdenia za trestné činy krádeže podľa § 212 Tr. zákona, teda za majetkovú trestnú činnosť, ale aj za iné trestné činy. Z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu v konaní pred bývalým Okresným súdom Svidník pod sp. zn. OT/18/2019 bol podmiennečne prepustený rozhodnutím bývalého Okresného súdu Košice I v konaní pod sp. zn. 6PP/22/2020, kedy sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia neosvedčil a výkon zvyšku trestu odňatia slobody mu bol nariadený dňa 16.11.2023. Odsúdený tak mal ďalšiu šancu preukázať spoločnosti snahu vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, čo nevyužil a opätovne sa dostal do rozporu so zákonom a dopustil sa trestnej činnosti. Pri hodnotení osoby odsúdeného a jeho prognózy vyššie uvedené skutočnosti nemožno opomenúť v tom zmysle, že na odsúdeného nemali ani jeho predchádzajúce odsúdenia taký vplyv, aby ho do budúca odradili od páchania trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o predchádzajúce odsúdenia, ktoré sú takého charakteru, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, k tomu krajský súd uvádza, že daná okolnosť nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k

spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmienenom prepustení z výkonu trestu. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. júna 2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019)

Ak totiž odsúdený odkazoval na svoje osobné a rodinné pomery, išlo nepochybne o skutočnosti vytvárajúce predpoklady, ktoré by spolu s prejavenu ľútosťou mohli spolupôsobiť ako priaznivé faktory, no zo skutočností uvedených vyššie vyplynulo, že odsúdený doposiaľ nepreukázal vo výkone trestu také polepšenie, ktoré by odôvodnilo až podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Pritom osobné a rodinné pomery, na ktoré poukazoval v podanej žiadosti, ho mali o to viac motivovať k preukázaniu splnenia podmienok podmieneného prepustenia. Odsúdený počas výkonu trestu mal / a naďalej má/ príležitosti preukázať polepšenie tým, že okrem riadneho dodržiavania ústavného poriadku a pravidiel výkonu trestu, ktoré musí dodržiavať každý odsúdený vykonávajúci trest odňatia slobody a mal preukázať, že v jeho správaní nejde len o prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu, ale že má skutočný záujem svojim správaním dokázať, že nie je potrebné, aby vykonal celý uložený trest odňatia slobody. Pokiaľ teda odsúdený v žiadosti akcentoval, že po prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa chce starať o svoju rodinu, ktorá trpí jeho neprítomnosťou, že sa chce zamestnať, tieto skutočnosti nie sú podľa názoru krajského súdu dostatočne spôsobilé rozptýliť obavu z toho, že by v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu pokračoval v trestnej činnosti, lebo jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti sú zjavné. Niet preto racionálneho dôvodu sa domnievať, že odsúdeným akcentované faktory by u neho do budúcnosti riziko recidívy výrazne eliminovali. Záverom krajský súd uvádza, že účelom trestu je najmä ochrana spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti a trest má odrádzať aj ostatných členov spoločnosti od páchania trestných činov. Je tak v záujme dovŕšenia nápravy odsúdeného a splnenia účelu uloženého trestu odňatia slobody, aby ho odsúdený aj naďalej vykonával.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasný

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.